

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2007-231-0005

Dato: 4. december 2007

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 8- Forslag til Lov om ændring af forskellige energiafgifter m.v. (Indeksring af energiafgifterne).

Hermed sendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 5-7 af 3. december 2007.

Kristian Jensen

/ Lene Skov Henningsen

Spørgsmål 5: Hvad er baggrunden for, at regeringen har valgt at bruge det forventede nettoprisindeks på 1,8 pct. årligt til at indeksere energiafgifterne frem mod 2015?

Svar: Der henvises til svar på spørgsmål 6 om fordelene ved at vælge den *forventede* udvikling frem for den *faktiske* udvikling i nettoprisindekset.

Med hensyn til valg af indeks (nettoprisindeks, forbrugerprisindeks eller energiprisindeks) skal der knyttes følgende kommentarer.

Formålet med lovforslaget har været at sikre, at energiafgifterne følger den almindelige prisudvikling, så energiafgifterne ikke bliver udhulet af inflationen. Målet har været at fastholde det reale afgiftsniveau, så energi ikke realt set bliver billigere sammenlignet med andre varer i de danske husholdninger.

Til det formål er nettoprisindekset det bedste. Nettoprisindekset er udtryk for udviklingen i priser uden moms og afgifter. Grunden til at nettoprisindekset er valgt frem for forbrugerprisindekset er, at forbrugerprisindekset i modsætning til nettoprisindekset indeholder priser inklusive moms og afgifter. Ved at vælge udviklingen i forbrugerprisindekset som grundlag for indeksering af afgifterne vil forhøjelsen blive beregnet ud fra en prisudvikling *inklusive energiafgift og moms*, dvs. afgift af afgift. Som med de fleste punktafgifter betales momsen, efter afgiften er indregnet, og momsen ville derfor også blive beregnet ud fra en afgiftsstigning ud fra en prisudvikling inklusive moms.

Spørgsmål 6: Har regeringen overvejet en model, hvor indekseringen af energiafgifterne foretages, så den svarer til den faktiske udvikling i nettoprisindekset?

Svar: Det har indgået i overvejelserne om indekseringen skulle foretages ud fra den faktiske udvikling i nettoprisindekset. Fordelene ved at vælge en fast regulering er dog langt større end fordelene ved at vælge at regulere med den faktiske udvikling i nettoprisindekset.

Vælges en fast indeksering er der dels ingen usikkerhed om satsens størrelse. Det er en fordel for virksomhederne, som præcist kan udregne deres afgiftsbetaling år for år. Dertil kommer, at satserne klart fremgår af loven, hvilket gør det let og overskueligt for eksempelvis nye virksomheder, som skal svare energiafgift. En årlig regulering ud af den faktiske udvikling i nettoprisindekset vil desuden kræve store udgifter til administration og udsendelse af informationsmateriale for SKAT, ligesom også virksomhederne vil få store administrative konsekvenser bl.a. årligt at skulle ændre i IT-systemer for at tage højde for den nye sats. Med en fastlagt sats – kan det problem klares på et langt tidligere tidspunkt. Dertil kommer, at en regulering af satsen med den faktiske udviklingen i nettoprisindeks vil være på baggrund af udviklingen to år før. Det vil sige, at satserne pr. 1. januar 2008, skal reguleres med udviklingen i nettoprisindekset i 2006, da nettoprisindekset for 2007 først offentliggøres den 10. januar 2008, men da der kan ske efterregulering vil det ikke være praktisk muligt at anvende dette indeks før midten af 2008. At regulere med den faktiske udvikling for 2006 i 2008 er derfor ikke nødvendigvis mere retvisende end at regulere med den gennemsnitlige forventede prisudvikling.

Spørgsmål 7: Hvordan vil ministeren sikre, at der ikke sker udhuling af energiafgifterne, hvis nettoprisindekset viser sig at være højere end de anvendte 1,8 pct.?

Svar: Med en fast sats er der naturligvis en vis sandsynlighed for, at den gennemsnitlige afgiftssats afviger fra den faktiske. Hvis den faktiske udvikling er højere end 1,8 pct., vil provenuet være mindre end ved en regulering med den faktiske udvikling. Omvendt vil der være et højere provenu, hvis den faktiske udvikling viser sig at være under 1,8 pct.

Indeksring er foreløbig indført frem til og med 2015. Hvis den faktiske udvikling viser sig at have været større eller mindre end 1,8 pct. i gennemsnit, vil regeringen til den tid tage stilling til en eventuel afgiftsændring.